

EUROWEEK

Sangerhausen, Německo

18. 9. – 25. 9. 2024

EUROWEEK 2024

Geschwister-Scholl-Gymnasium, Sangerhausen

učitelé:

Helena Čížková

Lenka Houšková

studenti:

Eliška Balejová

Josef Hanton

Marie Kasíková

Anna Valigurová

Jonáš Behenský

Tereza Jiřincová

David Královec

Filip Vičar

Účastnické školy

Belgie	Institut de la Sainte Union, Kain
Bulharsko	Lycee bilingue "Romain Rolland", Stara Zagora
Česko	Gymnázium a SOŠ Rokycany, Rokycany
Dánsko	Kalundborg Gymnasium, Kalundborg
Estonsko	Mustamäe Gümnaasium, Tallinn
Finsko	Oulun Lyseon Lukio, Oulu
Francie	Lycée Pablo Picasso, Perpignan
Holandsko	Theresialyceum, Tilburg
Chorvatsko	IX. Gimnazija, Zagreb
Itálie	Conservatorio Santissima Annunziata, Empoli
Lotyšsko	Gulbene Gymnasium; Gulbene
Lucembursko	Athénée de Luxemburg, Luxemburg
Maďarsko	Kanizsai Dorottya Grammar School, Szombathely
Německo	Geschwister-Scholl-Gymnasium, Sangerhausen
Portugalsko	Escola Secundaria Alcaides de Faria, Barcelos
Rakousko	Höhere Technische Bundeslehrund Versuchsanstalt, Rankweil
Rumunsko	Colegiul Național "Moise Nicoară", Arad
Slovensko	Gymnázium Jána Holého, Trnava
Slovinsko	Gimnazija in ekonomska srednja sola, Trbovlje
Španělsko	IES Narcís Monturiòl, Figueres
Švédsko	Calmare Internationella Skola, Kalmar
Velká Británie	Aquinas College, Stockport

Co je Euoweek...

Euoweek je mezinárodní setkávání učitelů a studentů zemí Evropské unie.

Počátky Euoweeku sahají do roku 1992, kdy belgický učitel Jean-Pierre van Wijnsberghe vytvořil základní koncept tohoto projektu a v tomto roce se také v Belgii první ročník Euoweeku uskutečnil.

Počínaje tímto rokem se sjíždí do jednoho z hostitelských měst skupiny studentů a pedagogů z jednotlivých zemí Evropské unie. Každá země je vždy reprezentována jednou střední školou.

S postupným rozšiřováním Evropské unie rostl i počet škol, zastoupených v projektu. Jak je pro celý projekt typické, školy se do Euoweeku připojují na základě osobních vazeb mezi pedagogy jednotlivých zemí. Ilustrativní je v tomto směru i připojení Gymnázia a SOŠ Rokycany. K účasti na celém projektu byla naše škola vyzvána prostřednictvím našich dlouholetých slovenských přátel z Gymnázia Jána Hollého v Trnavě.

Konkrétní program týdenního setkání je vždy plně v kompetenci hostitelské školy. Některé body programu přitom ovšem zůstávají neměnné. Tradičně se tak uskutečňuje mezinárodní bufet, kde na jedné ploše představují jednotlivé delegace typické národní pochutiny. Dalším stabilním bodem programu jsou předem připravená folklórní (hudební, dramatická, ...) vystoupení jednotlivých delegací. Pravidelně bývají do programu zařazovány diskuse studentů k daným tématům, návštěvy hlavního města hostitelské země, prohlídky kulturních či přírodních zajímavostí v okolí.

Účast na projektu přináší studentům neocenitelné zkušenosti. Jak v oblasti vzájemného poznávání a respektování kulturních odlišností v rámci jednotlivých evropských zemí, tak v bližším poznání běžného života v hostitelské zemi. Je totiž pravidlem, že žáci jsou po dobu Euoweeku ubytováni v rodinách žáků hostitelské školy a mohou se tak po skončení oficiálních částí programu lépe seznámit i s dalšími stránkami života v navštívené zemi.

Tento projekt dává studentům také možnost praktického ověření, procvičení a porovnání jejich jazykových znalostí, a to především při přípravě různých workshopů, moderovaných diskuzí a také při běžné komunikaci v hostitelských rodinách.

A co Euoweek není...

Není to typ projektu, tak jak je dnes známe z celé řady pravidelně vyhlašovaných operačních programů. Ačkoli beze zbytku naplňuje myšlenky, na kterých EU původně

vznikla, je paradoxem, že nikdy nebyl ani částečně z prostředků unie financován. Nikdy se totiž nevešel do administrativně vytvořených škatulek programů a výzev a možná je to pro jeho fungování a vyhlídky do budoucna i dobře.

Není tedy projektem z povinnosti, není to projekt uměle vytvořený ve snaze využít bohatých prostředků unijních fondů. Stojí na dobré vůli, ochotě a pracovitosti konkrétních učitelů, kteří rozumějí ideám, na kterých tento projekt vznikl, a kteří dokážou jednou ročně na dobu jednoho týdne přeměnit tyto myšlenky v realitu.

Není to projekt formální, nepotřebuje tedy plnit a dokazovat udržitelnost. Co ovšem potřebuje nezbytně, je možnost svobodného cestování mezi evropskými zeměmi. Z důvodu covidové pandemie tak musel být úplně zrušen Euroweek 2020 v britském Stockportu a Euroweek roku 2021 byl přesunut na rok 2022. Od té doby setkání znovu probíhají každoročně a věřme, že tomu tak zůstane i nadále. V tomto roce se tak hostitelskou školou stalo Geschwister-Scholl-Gymnasium z německého Sangerhausenu.

Projekt Euroweek nepotřebuje ani monitorovací zprávy. Dostatečnou zpětnou vazbou jsou názory studentů, kteří se letošního Euroweeku zúčastnili. Posuďte sami.

Pavel Kraus

Euroweek očima studentů

Cesta vlakem a prohlídka Lipska (středa 18. 9. 2024, den první)

Naše cesta na Euroweek začala v půl šesté ráno 18. 9. 2024 na nádraží v Rokycanech. Zpočátku všichni byli unavení, začali jsme se probouzet po příjezdu do Prahy, kde jsme kvůli srážce vlaků v Holešovicích čekali dvě hodiny na mezinárodní spoj do Drážďan. V Drážďanech jsme si čekání na nádraží zkrátili zkoušením našeho vystoupení,

ostatní cestující nám tleskali. Začínala jsem si uvědomovat, co je před námi, a s uvědoměním přišel i pocit štěstí, nadšení a natěšení. Další zastávkou bylo Lipsko, po kterém jsme se stihli i porozhlédnout, viděli jsme místní park, operní dům, kostel, v kterém vystupoval J. S. Bach, starou radnici a mnoho dalšího. Z Lipska jsme příměstským vlakem vyrazili do Halle (Saale), odkud už jsme jeli přímo do města Sangerhausen, kde se Euroweek konal. I přestože cesta byla dlouhá, utekla rychle v pozitivním duchu, v kterém mohl pokračovat zbytek Euroweeku.

Anna Valigurová

Flagparade (čtvrtek 19. 9. 2024, den druhý)

Neboli průvod s vlajkami. Druhý den po příjezdu do Sangerhausenu nás již čekal náročný program a první jeho částí byl vlajkový průvod. Každá zúčastněná země šla průvodem

se vztyčenou vlajkou, kterou držel vlajkonoš dané země. Tempo a krok udávala živá pochodová hudba: v čele průvodu šel soubor místní umělecké školy složený převážně ze studentů. Při průvodu městem Sangerhausen

jsme se setkali s vřelým přivítáním místních obyvatel - cestu lemovaly děti z mateřských školek i žáci okolních základek. Plynulou a bezpečnou cestu zajišťovaly místní bezpečnostní složky. Flagparade byl skvělý event, jak začít Euroweek v Německu.

Filip Vičar

Naše představení a mezinárodní bufet (čtvrtek 19. 9. 2024, den druhý)

Po slavnostním zahájení Euroweeku v místní Mammuthalle a poledním rautu jsme se rychle převlékli do krojů, protože následovala přehlídka první poloviny delegací. Naše představení se skládalo z tradičních českých tanců. Ještě před odjezdem jsme si zapůjčili tradiční kroje a natrénovali jsme krátkou sestavu, která byla kombinací valčíku, polky a mazurky. Tyto tance jsme tancovali na část České besedy.

Před samotným vystoupením jsme byli poměrně nervózní, poté, co jsme však na vystoupeních před námi viděli, že publikum je hodně dobře naladěno a oceňuje jakýkoliv více či méně povedený pokus o předvedení různých tradičních vystoupení, naše nervozita opadla a nakonec se nám povedlo předvést úctyhodný výkon, na který budeme ještě dlouho vzpomínat.

První večer byl zakončen mezinárodním bufetem. Ten má poměrně jednoduchý koncept – každá země přiveze své tradiční speciality, které pak nabídne ostatním k ochutnávce. Od výborných kombinací italských sýrů přes typickou belgickou čokoládu až k absolutně odporným tyčinkám s rybí příchutí, které přivezla delegace Spojeného Království.

Navíc se nějakým podivným způsobem stalo, že poměrně poklidný bufet, na kterém se všichni přejídali k prasknutí, se asi po hodině proměnil v taneční party s největšími hity ze všemožných končin světa, a tudíž se nám všechny nabrané kalorie povedlo i pěkně rychle spálit.

David Královec

Magdeburg city tour (pátek 20. 9. 2024, den třetí)

Třetí den byly delegace rozděleny do dvou velkých skupin. Zatímco početnější skupina účastníků Euroweeku absolvovala ve škole rozličné workshopy, menší skupina (včetně nás) odjela autobusy do Magdeburgu. Magdeburg je hlavní město spolkové země Sasko-Anhaltsko, kde se nachází i Sangerhausen, a ve středověku byl dokonce hlavním městem nově založené německé říše v čele s dynastií Ottonů.

V Magdeburgu jsme byli přerozděleni do 4 skupin tak, aby se členové delegací promíchali, mohli se lépe seznámit a zároveň absolvovali dílčí program, o kterém pak vyprávěli ostatním. Zatímco tedy někteří z nás absolvovali prohlídku ottonského muzea, jiní šli do parlamentu, či do vězení z doby komunismu.

I přes menší jazykovou bariéru ze strany průvodce, který bojoval s angličtinou, se mu povedlo nás seznámit s nejhezčími zákoutími Magdeburgu. Autentickou rušnou atmosféru města doplňovala demonstrace velkých rozměrů na náměstí. Doslova sladkou tečkou byla zmrzlina od průvodce, což samosebou i dospělého potěší.

Marie Kasíková

Magdeburský parlament (pátek 20. 9. 2024, den třetí)

Prohlídka parlamentu v Magdeburgu nám nabídla fascinující pohled do historie i současnosti politického dění v Sasku-Anhaltsku. Během prohlídky jsme se seznámili s architektonickými prvky budovy, která spojuje moderní design s historickými prvky, a vstoupili jsme také do jednacích sálů, kde probíhají schůze zemského sněmu. Průvodci nám poskytli informace o fungování parlamentu, jeho historii a významných rozhodnutích, která formovala region. Součástí prohlídky byla také návštěva veřejné galerie, odkud lze sledovat jednání sněmu, a interaktivní expozice o demokratických procesech a politické práci v Sasku-Anhaltsku.

Josef Hanton, Jonáš Behenský

Magdeburské vězení (pátek 20. 9. 2024, den třetí)

Věznice v Magdeburgu byla určena pro politicky nevyhovující občany NDR. Vězni zde bydleli v malých pokojích s postelí a toaletou, ovšem jejich podmínky nebyly zas tak dobré. Vězni byli nuceni celý den sedět ve vzpřímené pozici a v noci směli ležet pouze na zádech. Jestliže se poloha, ve které spali, změnila, byli agresivně probuzeni. Vězni byli také podrobováni celonočním výslechům. Atmosféra věznice, ve které vězni žili, byla znát i několik let po jejím zrušení. Tudíž to byl silný, ale velmi zajímavý zážitek a jistě přínosný v rámci naší společné historie.

Filip Vičar

Představení a večeře v Rosariu (pátek 20. 9. 2024, den třetí)

Po návratu z Magdeburgu nás autobus vysadil přímo před Rosariem (*Europa-Rosarium Sangerhausen*), jež je známé díky svým největším sbírkám růžových keřů a kultivarů na světě.

V amfiteátru Rosaria proběhla představení druhé poloviny euroweekových delegací. Například rumunská delegace ukázala typickou rumunskou svatbu, Lotyšů předvedli tradiční národní tanec v krojích, Slováci vyvrátili stereotypy o své zemi a Španělé postavili lidskou věž, jež se tradičně staví na katalánských festivalech a které říkají *Castell*.

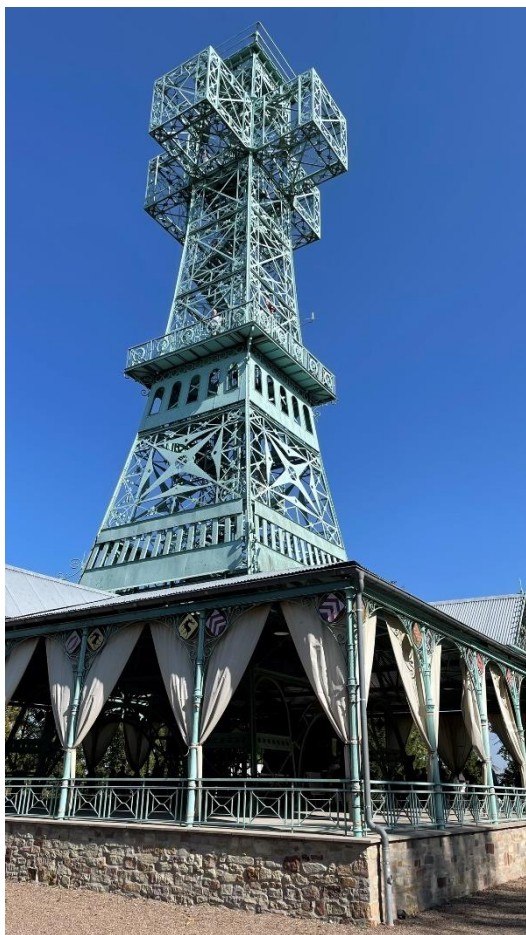
Po nádherném interkulturním zážitku nás v ohromném skleníku čekala večeře, na které se mimo typických německých uzenin objevil i stůl s maďarskými specialitami, protože Maďaři kvůli nepřízní počasí dorazili až v pátek.

Nabitý odpolední program se završil až kolem půl osmé, ale – jelikož byl pátek – my jsme ještě pokračovali na house party čerstvých absolventů gymnázia v Sangerhausenu, kteří se připravovali na svůj první semestr na univerzitách. Někteří z nich se taktéž zúčastnili předešlých Euroweeků, a tak zavzpomínali na tehdejší složení české delegace.

Ten den jsme si, jako tam každý jiný, moc užili!

Eliška Balejová

Hiking Day – Josephskreuz (sobota 21. 9. 2024, den čtvrtý)

V sobotu ráno nás naše hostitelské rodiny odvezly asi 40 km od Sangerhausenu na turistické parkoviště Auerberg, odkud všechny delegace měly vyrazit na hike (túru). Od místa srazu jsme ale ušli přesně 1,1 km a už jsme byli na vrcholu kopce, ze kterého se tyčila rozhledna Josephskreuz (něco mezi rokycanským Kotlem a Eiffelovkou). Na kopci na nás čekal také stánek s wüsty a nápoji.

Po občerstvení a krátké siestě, která po tak náročném výšlapu byla potřeba :D, jsme se vydali nahoru na rozhlednu. Z ní jsme mohli vidět, jak jsou i tamější lesy zasaženy kůrovcem. Zároveň jsme také dohlédli na pohoří Harz s nejvyšší horou Brocken.

Po návštěvě rozhledny už se jen udělala společná fotka a pak všichni vyrazili dolů do údolí historicky zachovalého městečka Stolberg.

Eliška Balejová

Hiking Day – Stolberg a sušenky (sobota 21. 9. 2024, den čtvrtý)

Konečně si zájemci o turistiku přišli na své. Z návrší Großer Auerberg se zajímavou a jedinečnou rozhlednou Josephskreuz jsme začali pomalu sestupovat směrem na západ, asi tři a půl kilometru k malebnému městečku Stolberg, které je naprostým unikátem díky udržování typického rázu fasád pro hrázděné domy z tohoto regionu. Městskou vyhláškou

je dáno, že každá fasáda v historickém centru městečka musí být schválena městským odborem pro výstavbu, aby tento malebný ráz městečka mezi středoněmeckým pohořím Harz zůstal zachován.

Kromě udržovaného náměstí a na něj navazujících tři hlavních ulic se stejným rázem budov se nad Stolbergem tyčí stolberský hrad, který v kopci nad městečkem kombinuje klasicistické prvky s renesančními a je právoplatnou dominantou nad celým Stolbergem, který jako by byl branou do tak trochu jiného světa.

Mimo to jsme měli možnost navštívit i místní výrobu sušenek, které jsou vyhlášené po celém regionu a navíc jsme je též dostali ve speciální edici v balíčcích po příjezdu do Sangerhausenu. Co dodat, doopravdy na své jak movité, tak nemovité bohatství můžou být právoplatně pyšní a Stolberg je určitě místem, kam bych se chtěl v budoucnu ještě někdy podívat.

Josef Hanton

Family day (neděle 22. 9. 2024, den pátý)

Na rodinný den nás rodina vzala společně s další rodinou a jejími Euroweek studenty na výlet do Erfurtu, což je hlavní město sousedního regionu Durynsko. Ve městě jsme si prohlédli historickou část, nejzajímavější byl Kramářský most. Také jsme viděli pevnostní zeď Petersbergské citadely s výhledem na město a také jsme navštívili lokální Oktoberfest. Po prohlídce města nás doma čekala příjemná a klidná grilovačka s rodinou, která s námi byla v Erfurtu. Zde se grilovaly lokální “Bratwursty”, které byly výborné.

Filip Vičar a David Královec

Během dne s rodinou jsme po vydatném brunchi vyrazili společně i se sousedy a jejich chorvatskými hosty k jezeru Süßer do městečka Seeburg. Tam jsme si dali zmrzlinu, po které následovala procházka vinicemi v přílehlém okolí. Dozvěděly jsme se, že pro tuto vinařskou oblast je jednou z nejtypičtějších odrůd Müller Thurgau, protože je odolný vůči nižším teplotám. Zároveň jsem od naší německé sousedky vyrozuměla, že stejně jako my v ČR měli i Sasko-Anhaltští Němci v dubnu letošního roku podobný problém s umrzlou úrodou a velké finanční ztráty. Výlet jsme zakončili příjemným rodinným posezením.

Eliška Balejová a Anna Valigurová

Hostitelská rodina mě vzala na úchvatný cyklistický výlet kolem nedalekého jezera. Téměř 30 kilometrů bylo zcela zvladatelných díky úžasným technologiím tohoto století (díky elektrokolům). Den byl ukončen v restauraci, kde jsem měla možnost ochutnat místní speciality.

Marie Kasíková

V rámci rodinného dne mne má hostitelská rodina nejdříve vzala na procházku k historickému památníku, který se nachází na pohoří Kyffhauser. Památník je věnován římskému císaři Barbarosovi, který byl pro Němce významným panovníkem. Dále jsme se vydali do jeskyní nesoucích jméno tohoto vládce. Jediným mínusem, které tato návštěva měla, bylo, že celá prohlídka probíhala v německém jazyce. Má hostitelka se mi však snažila vše co nejlépe přeložit, takže jsem si aspoň nějaké poznatky odnesla. Tento nabitý den jsme zakončili v řecké restauraci, kde jsem ochutnala skvělé jídlo.

Tereza Jiřincová

My v rámci svého rodinného dne jsme zažili pro naši rodinu typickou sešlost, kdy během volného víkendu a ku příležitosti nějaké speciální události, jako například hoštění zahraničních studentů, mají k pozdnímu obědu či brzké večeři BBQ všichni pospolu. Celé této spíše až večerní události předcházela vycházka na volné prostranství za vesnicí, kde jsme

žili, abychom viděli výběh pro koně, které rodina dlouhodobě chová, zároveň jsme navštívili domovy ostatních členů rodiny v okolních vesnicích spolu s následným setkáním studentů z Francie, které hostila dcera našich hostitelů. Večer ve znamení her s vnuky našich hostitelů a povídáním se všemi členy rodiny se nesl ve velmi přátelském a příjemném duchu. Rozhodně na tento večer budeme rádi vzpomínat, především s důrazem na to, jak krásně může taková rodina fungovat a žít pospolu.

Josef Hanton a Jonáš Behenský

Workshop – sborový zpěv (pondělí 23. 9. 2024, den šestý)

V rámci programu Euoweeku byly pro účastníky připravené různé druhy workshopů. Část delegací již workshopy absolvovala třetí den, kdy jsme my jeli do Magdeburgu. V pondělí byla tedy řada na nás, abychom navštívili školu

a zapojili se do výuky. Z poměrně široké nabídky (divadlo, sporty, graffiti apod.) jsme si pro ranní workshop zvolili sborový zpěv. Mohli jsme se tak účastnit zkoušky místního školního sboru a naučit se s nimi písničky “Shut Up and Dance With Me, It’s Raining Man a Don’t Stop Me Now”. Workshop trval přes dvě hodiny, nejprve jsme se společně všichni rozezpívali a poté jsme se rozdělili do skupin, v kterých jsme trénovali jednotlivé části písniček, nakonec jsme se opět všichni spojili a písničky jsme si zazpívali společně. Ze začátku jsem byla zmatená a měla jsem problém naladit se na stejnou vlnu jako ostatní, ale místní studenti nám vše v průběhu vysvětlovali a chovali se k nám přátelsky. Od pana sbormistra jsme během přestávky dostali nanuky a na další workshop jsme všichni odcházeli s novým zážitkem.

Anna Valigurová

Workshop – graffiti (pondělí 23. 9. 2024, den šestý)

Činnost, na kterou jen tak nenarazíte, je beztrestné a školou podporované pomalování jedné budovy v areálu pomocí umělecké techniky graffiti. Vzdávám holt gymnáziu v Sangerhausenu za zrealizování takové záležitosti, která je neméně levná a logisticky náročná.

Vše bylo vyřešené perfektně, ať už to byla vybílená zeď, postavené lešení, připravený design společně s namřížkováním stěny, barvy ve spreji, nebo ochranné pomůcky. Jediné, co mi chybělo, byla nějaká rouška nebo respirátor, abychom nedýchali výpary z barvy, po kterých se několika z nás později udělalo poměrně špatně. Ovšem výsledek malby, kterou později všichni účastníci Euroweeku obohatili svým podpisem, byl moc krásný.

Marie Kasíková

Workshop – chemický pokus (pondělí 23. 9. 2024, den šestý)

Po jednoduchém obědě ve školní jídelně jsme se vydali na odpolední workshop do laboratoře chemie. Vyučující pro nás připravili velmi zajímavý a poutavý pokus s Grätzelovou buňkou. Proces výroby solárního článku využívajícího rostlinného barviva (např. rozmačkáním malin nebo rozemletím lipového listí) přinesl nejen nové poznatky o obnovitelných zdrojích energie, ale také zábavu při praktické práci. Vzhledem k tomu, že jsme si mohli vyzkoušet, jak technologie solárních článků funguje v praxi, experiment byl nejen poučný, ale i zábavný. I když se jednalo o náročnější proces, díky dobré strukturovanosti (video, pracovní listy s postupem a ověřením, test) jsme ho všichni zvládli a dokázali chemickou reakcí “vyrobit” elektrickou energii.

Zpestřením pondělního odpoledne byla návštěva spolkové ministryně školství Bettiny Stark-Watzinger, která nás podrobně vyzpovídala nejen o tom, co zažíváme na Euroweeku.

Josef Hanton, Jonáš Behenský

Sázení stromů a farewell party (úterý 24. 9. 2024, den sedmý)

V úterý ráno všechny delegace vyrazily do lesa sázet stromy. Po příjezdu na místo jsme se rozdělili do trojic a každá skupina obdržela pracovní náčiní. Poté jsme si vyslechli instrukce, jak správně stromy sázet, a vydali jsme se směrem do lesa v doprovodu pracovníků lesní správy, kteří na práci dohlíželi a radili. Sázení nám lehce zneprjemnilo deštivé a chladné počasí, které se stále zhoršovalo. My jsme však neztráceli elán a sázeli jsme dál, nakonec nás čekala zasloužená odměna v podobě oběda.

Celý Euroweek uzavřel takzvaný Oktoberfest neboli večírek na rozloučenou. Na začátku večera nás čekal závěrečný proslov a poté představení, které nacvičili žáci školního sboru a divadelního kroužku spolu s účastníky Euroweeku v rámci workshopů. Němečtí studenti na sobě měli

tradiční kroje zvané dirndl a celým večerem nás provázela skvělá hudba a vůně bratwurstů, jež se připravovaly venku v areálu školy. Řekla bych, že tento protančený večer byl skvělým zakončením celé akce, dalo by se říci třešničkou na dortu, jež uzavřela úžasný týden plný dobré nálady a nových zážitků.

Tereza Jiřincová